



СПИСАНИЕ ЗА ДЕЦА

КНИЖКА ДЕВЕТА

СОФИЯ. 1925.

ГОДИНА XX.

## ЛѢТНА НОЩЬ.

Морна лѣтна нощъ е,  
И звезди сияятъ,  
А децата още  
Весело играятъ.

Скачатъ по купнитѣ,  
Гонятъ се изъ мрака,  
Майка предъ вратитѣ  
Нека да ги чака.

Гледайте, дечица,  
Блеснаха свѣтулки,  
Падна и звездица  
Отъ небесни люлки!

Ярко си свѣтѣше,  
Но изчезна: ето!  
О, чия ли бѣше  
Тазъ звезда въ небето?

А луна безгласна  
Грѣ бледолика...  
Звездочела, ясна —  
Лѣтна нощъ велика!

Емануилъ п. Димитровъ.